

עבודת סיום קורס מערכות הפעלה 2023

הגשה – 15.09.2023

עידכונים 4.08.2023

סימולציה של Disk File System - 'מערכת לניהול הדיסק'

קוד בשפת C++

<https://capture.dropbox.com/KGQOS0AefcwWzq4A>

תיאור המערכת

סימולציה זוהי סביבת הדמיה בתוכנה לאירועים ופעולות הקורים במערכת אמיתית (חומרה או תוכנה).

מבוא ורקע :

מערכת ניהול הדיסק במערכת ההפעלה (Disk File System) היא הדרך שבה שמות קבצים מיקומם ותוכנם מאורגנים על גבי הדיסק הקשיח. ללא מערכת הקבצים, המידע מאוחסן לא יהיה מאורגן לקבצים בודדים ויהיה בלתי אפשרי לאתר ולגשת לתוכנם.

המשתמש "הפשוט" אשר משתמש בתוכנת הוורד למשל, רואה לפניו קובץ וורד כאשר מיקום הקובץ הפיזי על-גבי הדיסק, אינו מעניינו של המשתמש. וזו בדיוק תפקידה של 'מערכת לניהול הדיסק' במערכת ההפעלה, למפות את כל חלקי הקובץ אשר מאוחסנים על-גבי הדיסק. חלקי הקובץ שמורים ביחידות קטנות אשר נקראות 'בלוקים' ומאורגנים לכדי יחידה לוגית אחת. היא הקובץ. חלקי הקובץ אינם נמצאים באופן ישיר ורציף על הדיסק אלא מפוזרים על פני הדיסק. המיפוי של חלקי הבלוקים האלה לכדי קובץ לוג יושלם על ידי מערכת הקבצים. בנוסף 'מערכת לניהול הדיסק' היא זו שמנהלת את היררכיית התיקיות. בדומה לתרגיל מספר ארבע אשר ביצעתם במהלך הסמסטר -- בתרגיל זה אנו נדרשים לסמלץ מערכת קבצים במערכת מחשב קטנה עם דיסק קטן ותיקיה בודדת ונממש את כל הפעולות אשר מערכת הפעלה עושה על הדיסק

כמה הגדרות בסיס:

- הדיסק שלנו יהיה למעשה קובץ! (בדומה למרחב השחלוף של הזיכרון בתרגיל 4 שהיה קובץ בדיסק).
- הדיסק יהיה בגודל 512 תווים ותו לא.:

- מערכת קבצים זו תכיל רק תיקייה אחת וכל הקבצים יוצרו תחת תיקייה זו.
- מערכת ניהול הדיסק אותה נסמלץ היא **unix-fs**. עם שלושה **direct block** ו-**single in direct** בלוק אחד. ו **double in direct** כאשר ה-**direct block** נשמרים בתוך ה-**inode** ו-**single in direct** מצביע לבלוק בדיסק. כאשר ה **double in direct**, הוא מצביע לבלוק שמכיל מצבעים לבלוקים.
- ה-**main** של התרגיל גם הוא נתון לכם, וכן הפלט הנדרש.

יש לממש שלושה מבני נתונים (מחלקות):

1. **FsInode** - תפקידו לשמור את מספרי הבלוקים בהם מאוחסן הקובץ.
2. **FileDescriptor** - שומר את שם קובץ ומצביע ל-**inode** של הקובץ.
i. (הערה: תיקייה במערכת היא למעשה מערך של **FileDescriptor**)
3. **fsDisk** - הדיסק עצמו, שומר את כל נתוני הדיסק.

כעת, נפרט בהרחבה על כל אחד משלושת מבני הנתונים, אחר-כך נסביר על כל אחת מ-10 הפעולות וכן נתאר את הממשק. כאשר ה-**main** כאמור נתון.

אז נתחיל...

1. fsInode

```
class fsInode {
    int fileSize;
    int block_in_use;

    int directBlock1;
    int directBlock2;
    int directBlock3;

    int singleInDirect;
    int doubleInDirect;
    int num_of_double_indirect_blocks;
    int block_size;

public:
    fsInode(int _block_size) {
        fileSize = 0;
        block_in_use = 0;
        block_size = _block_size;
        directBlock1 = -1;
        directBlock2 = -1;
        directBlock3 = -1;
        singleInDirect = -1;
        doubleInDirect = -1;
    }

    // YOUR CODE.....

    ~fsInode() {
        delete directBlocks;
    }
};
```

ה-fsInode הוא מבנה נתונים אשר דרכו ניתן לאתר את הבלוקים בהם מאוחסן הקובץ, כפי שגם הזכרנו בשיעור - במערכת ניהול הדיסק בשיטת inode - הבלוקים נשמרים במבנה נתונים דינאמי, כדלהלן:

השדות אשר בצילום לעיל הם שדות חובה. וניתן להוסיף עוד שדות. אנו רואים את שלושת המצביעים הישירים, מצביע אחד indirect - שם singleInDirect. ומצביע שני doubleInDirect. רק לא נבלבל בן המושג "מצביע" פוינטר של c. כאן מדובר במצביע לבלוק בדיסק, למעשה מדובר במספר הבלוק.

- מספרי שלושת הבלוקים הראשונים בהם שוכנים נתוני הקובץ נשמרים ישירות בfsInode, בשדות directBlock1,2,3
- במקרה ויהיה צורך ביותר מ-3 בלוקים, נשתמש ב-singleInDirect. singleInDirect הוא משתנה מסוג int אשר שומר מספר של בלוק בדיסק, בלוק זה יוכל לשמור עד עוד block_size בלוקים בהם יישמר הקובץ.
- במקרה ויהיה צורך ביותר נשתמש ב doubleInDirect אשר יצביע על בלוק (ישמור מספר בלוק) שיכיל מצביע לעוד בלוקים שרק הם יכילו מצביעים לנתונים. ""מצביע למצביע"" הכל ע"י מספרי בלוקים

כלומר, מספר הבלוקים המקסימלי של קובץ במערכת שלנו יוכל להיות הם:

$$3 + \text{block_size} + \text{block_size} * \text{block_size}$$

מעבר לזה - במערכת שלנו, לא נוכל לשמור יותר בלוקים!

ובהתאם, גודל קובץ המקסימלי יהיה

$$(3 + \text{block_size} + \text{block_size} * \text{block_size}) * \text{block_size}$$

אתם רשאים להוסיף עוד שדות ופונקציות לפי הבנתכם. שדות נוספים שמומלץ להוסיף הם:
block_in_use - מספר המציין כמה בלוקים תכלס בשימוש עכשיו, fileSize - גודל הקובץ עד
כה (מספר התווים שנרשמו לקובץ)

2. FileDescriptor

המחלקה אשר שומרת צמד (pair) של שם קובץ ומצביע ל-inode של הקובץ. בנוסף, שומרת המחלקה משתנה בוליאני inUse שערכו שווה ל true כאשר פותחים את הקובץ ושווה ל false כאשר סוגרים אותו. (שימו לב, סגירת קובץ זה לא מחיקת קובץ).

נשים לב שהתיקיה (MainDir) במערכת היא למעשה מערך של FileDescriptor ים. במערכת שלנו תהיה תיקייה יחידה, [עוד בנושא זה - במבנה הנתונים הבא....]

חתימה של תחילת המחלקה וה constructor:

```
class FileDescriptor {
    pair<string, fsInode*> file;
    bool inUse;

public:
    FileDescriptor(string FileName, fsInode* fsi) {
        file.first = FileName;
        file.second = fsi;
        inUse = true;
    }
}
```

3. fsDisk

מבנה הנתונים האחרון שחובה להגדיר בתרגיל, הוא הדיסק עצמו. מחלקה בשם fsDisk.

במחלקה זו, ישנם 6 שדות חובה הבאים: sim_disk_fd, is_formated, BitVectorSize, BitVector, MainDir, OpenFileDescriptors

המשתנה הראשון sim_disk_fd הוא מצביע על הקובץ מסוג FILE שאותו נפתח בעזרת פקודה fopen (ראו constructor) זה *הדיסק שישמש אותנו לסימולציה. המשתנה הבא, is_formated - משתנה בוליאני, אשר מצוין האם הדיסק הוא כבר עבור פורמט או לא (מדליקים אותו ל-true בסיום הפונקציה fsFormat (ראו בהמשך). משתנה נוסף הוא מערך בשם BitVector מסוג int, כל תא i במערך מצוין האם הבלוק מספר i תפוס/בשימוש, כן או לא. משתנה נוסף הוא MainDir, זו טבלת hash (מערך אסוציאטיבי) אשר מקשרת בין שם הקובץ ל-inode שלו. כמו כן יהיה לנו וקטור בשם OpenFileDescriptors, למעשה זה מערך של FileDescriptor שהם כל הקבצים הפתוחים, כל הקבצים שפתחנו בסימולציה.

כמו כן נתנו לכם בסיס לקונסטרוקטור שבו יש להשתמש - כל תפקידו בשלב זה הוא לפתוח את קובץ הסימולציה של הדיסק.

אתם רשאים להוסיף עוד שדות ופונקציות לפי הבנתכם, אך נוספים שמומלץ להוסיף הם:

```
#define DISK_SIM_FILE "DISK_SIM_FILE.txt"
// =====
class fsDisk {
    FILE *sim_disk_fd;

    bool is_formated;

    // BitVector - "bit" (int) vector, indicate which block in the disk is free
    // or not. (i.e. if BitVector[0] == 1, means that the
    // first block is occupied.
    int BitVectorSize;
    int *BitVector;

    // Unix directories are lists of association structures,
    // each of which contains one filename and one inode number.
    map<string, fsInode*> MainDir ;

    // OpenFileDescriptors -- when you open a file,
    // the operating system creates an entry to represent that file
    // This entry number is the file descriptor.
    vector< FileDescriptor > OpenFileDescriptors;
```

כעת, סיימנו להגדיר את מבני הנתונים העיקריים, נפנה להגדרת ה-main והפונקציות שחובה שיש לממש (נא להביא זכוכית מגדלת.... סתם - הקוד מצורף לכם)

<pre> fsDisk *fs = new fsDisk(); int cmd; while(1) { cin >> cmd; switch (cmd) { case 0: // exit delete fs; exit(0); break; case 1: // list-file fs->listAll(); break; case 2: // format cin >> blockSize; cin >> direct_entries; fs->fsFormat(blockSize, direct_entries); break; case 3: // creat-file cin >> fileName; _fd = fs->CreateFile(fileName); cout << "CreateFile: " << fileName << " with File Descriptor #: " << _fd << endl; break; case 4: // open-file cin >> fileName; _fd = fs->OpenFile(fileName); cout << "OpenFile: " << fileName << " with File Descriptor #: " << _fd << endl; break; case 5: // close-file cin >> _fd; fileName = fs->CloseFile(_fd); cout << "CloseFile: " << fileName << " with File Descriptor #: " << _fd << endl; break; } } </pre>	<pre> case 6: // write-file cin >> _fd; cin >> str_to_write; fs->WriteToFile(_fd , str_to_write , strlen(str_to_write)); break; case 7: // read-file cin >> _fd; cin >> size_to_read ; fs->ReadFromFile(_fd , str_to_read , size_to_read); cout << "ReadFromFile: " << str_to_read << endl; break; case 8: // delete file cin >> fileName; _fd = fs->DelFile(fileName); cout << "DeletedFile: " << fileName << " with File Descriptor #: " << _fd << endl; break; case 9: // copy file cin >> fileName; cin >> fileName2; fs->CopyFile(fileName, fileName2); break; case 10: // rename file cin >> fileName; cin >> fileName2; fs->RenameFile(fileName, fileName2); break; default: break; } } </pre>
---	---

בתרגיל זה, ממשיך ה-main נתון ובנוי על לולאה אשר כל פעם קולטת פקודה (מספר) מהמשתמש שהוא מספר בין אפס לעשר.

- **אפס:** מחיקת כל הדיסק ויציאה.
- **אחת:** יש להדפיס את כל הקבצים שקיימים בדיסק void listAll(). הפונקציה הזאת נתונה לכם. הפונקציה מדפיסה את רשימת הקבצים שנוצרו בדיסק וכן את תוכן הדיסק¹.
- **שתיים:** פירמוט הדיסק - זימון הפונקציה fsFormat לפירמוט הדיסק. לצורך זה יש לקלוט מהמשתמש מאפיינים על הדיסק שהם: גודל הבלוק ומספר direct_entries שהיו בשימוש במבנה נתונים fslnode.
- **שלוש:** יצירת קובץ -- זימון הפונקציה reateFile, לצורך זה יש לקלוט מהמשתמש "שם קובץ", הפונקציה CreateFile מייצרת קובץ חדש במערכת. (רמז למימוש: פונקציה זו תהיה אחראית ליצירת fslnode וכן לעדכן את מבני הנתונים MainDir ו OpenFileDescriptors). הפונקציה תחזיר את פייל-דיסקריפטור של הקובץ שנפתח (רמז: זה למעשה מיקומו בווקטור OpenFileDescriptors). הפונקציה גם תבדוק שהדיסק כבר אותחל ואם לא - תחזיר 1- (מינוס 1)
- **ארבע וחמש:** הן פתיחה וסגירה של קובץ. אופציה מספר ארבע: פתיחת קובץ OpenFile מחזירה את הפייל-דיסקריפטור, יש לוודא שהקובץ קיים ולא פתוח כבר... (כאמור אופציה מספר שלוש יוצרת את הקובץ

¹ תוכלו להחזיר בפונקציה זו כדי ללמוד גם איך לגשת לדיסק לסרוק אותו ולקרוא ממנו נתונים, -- ולשמור ? זה מאוד דומא רק עם fwrite.

וגם פותחת אותו). אופציה מספר חמש נותנת לנו אפשרות לסגור את הקובץ CloseFile בהינתן פייל-דיסקריפטור. כמובן שהפונקציה צריכה לוודא שיש קובץ כנ"ל ושהוא פתוח. בכל מקרה של שגיאה הפונקציה תחזיר 1- כ- string כאשר CloseFile או OpenFile into

- **שש ושבע** הן, כתיבה וקריאה מקובץ: כאשר אנחנו רוצים לכתוב לקובץ ראשית לקלוט מהמשתמש פייל-דיסקריפטור של קובץ שאליו יש לכתוב, וסטרינג שאותו רוצים לרשום לתוך הקובץ. בהינתן שני אלו, מזמנים את הפונקציה WriteToFile. חלק מהבדיקות שכמובן יש לוודא בפונקציה זו הם: שיש מספיק מקום בדיסק, בקובץ, שהקובץ נפתח ושהדיסק אותחל ואם לא תחזיר 1- (רמז למימוש: הפונקציה צריכה למצוא בלוקים פנויים בדיסק כדי לרשום לתוכם את הנתונים. אם כבר כתבו לקובץ זה בעבר, אולי נשאר מקום בבלוקים שכבר הוקצו לקובץ זה ובכל מקרה - בכל פעם יש להקצות מספר מינימלי של בלוקים הדרושים כדי לספק את הכתיבה הדרושה) אופציה מספר שבע לקריאה מקובץ ReadFromFile - ראשית לקלוט מהמשתמש פייל-דיסקריפטור של קובץ שממנו יש לקרוא וכמות תווים שיש לקרוא. הפונקציה תיגש לקובץ המתאים, משם לבלוקים המתאימים ותחזיר לנו את כמות הנתונים שביקשנו...דברים נוספים שהפונקציה צריכה לבדוק? (תחשבו).
- **שמונה** היא מחיקת קובץ. תקבל את שם הקובץ ותמחק את כל הנתונים שקשורים אליו. יש למחוק גם את ה-inode שלו מתוך המאגר.
- **תשע:** העתקת קובץ, למעשה שכפול מסד הנתונים שלו כולל הנתונים בדיסק. אפשר להעתיק קובץ פתוח. הקובץ החדש שנוצר הינו קובץ סגור.
- **עשר:** שינוי שם הקובץ. לא ניתן לשנות שם של קובץ פתוח.

דוגמאות הרצה:

דוגמא 1:

יצירת דיסק עם בלוק בגודל 4 ושלושה direct-entries, יצירת שני קבצים בשם A ו-B. לתוך קובץ A רשמנו ABCD ולתוך קובץ B רשמנו ABCDEFGH והדפסנו את תוכנם.

```
2
4
3
FORMAT DISK: number of blocks: 64
3
A
CreateFile: A with File Descriptor #: 0
3
B
CreateFile: B with File Descriptor #: 1
6
0
ABCD
7
0
4
ReadFromFile: ABCD
6
1
ABCDEFGH
7
1
8
ReadFromFile: ABCDEFGH
```

דוגמא 2:

יצירת דיסק עם בלוק בגודל 4 ושלושה direct-entries, יצירת שלושה קבצים בשם A, B ו-C. וסגירת קובץ C. לתוך קובץ B רשמנו ABCDEFG ולתוך קובץ A רשמנו QWERQWER. בין לבין זימנו את הפונקציה listall עם אופציה מספר 1.

```
2
4
3
FORMAT DISK: number of blocks: 64
3
A
CreateFile: A with File Descriptor #: 0
3
B
CreateFile: B with File Descriptor #: 1
3
C
CreateFile: C with File Descriptor #: 2
5
2
CloseFile: C with File Descriptor #: 2
6
1
ABCDEFG
1
index: 0: FileName: A , isInUse: 1
index: 1: FileName: B , isInUse: 1
index: 2: FileName: C , isInUse: 0
Disk content: 'ABCDEFG'
6
0
QWERQWER
1
index: 0: FileName: A , isInUse: 1
index: 1: FileName: B , isInUse: 1
index: 2: FileName: C , isInUse: 0
Disk content: 'ABCDEFGQWERQWER'
```

המשך דוגמא 2:

פתיחה מחדש של קובץ C והדפסה של מספר תווים רב יחסית לתוך הקובץ. הפעם מספר התווים הוא רב, ולכן יש גם צורך בשימוש של singleInDirect. איך אנו רואים זאת? רואים שיש בלוק "רק" בהדפסת הדיסק, שם שומרים את מספרי הבלוקים של קובץ C שהם מעבר לשלושה של ה-direct.

```
4
C
OpenFile: C with File Descriptor #: 2
6
2
AZXCD FVBGHNMJK<IUYWEW
1
index: 0: FileName: A , isInUse: 1
index: 1: FileName: B , isInUse: 1
index: 2: FileName: C , isInUse: 1
Disk content: 'ABCDEFGQWERQWERAZXCD FVBGHNMJK<IUYWEW'
```

פונקציות עזר נוספות.

פונקציית ההדפסה:

```
// -----
void listAll() {
    int i = 0;
    for ( auto it = begin (OpenFileDescriptors); it != end (OpenFileDescriptors); ++it) {
        cout << "index: " << i << ": FileName: " << it->getFileName() << " , isInUse: "
            << it->isInUse() << " file Size: " << it->GetFileSize << endl;
        i++;
    }
    char bufy;
    cout << "Disk content: " ;
    for (i=0; i < DISK_SIZE ; i++) {
        int ret_val = fseek ( sim_disk_fd , i , SEEK_SET );
        ret_val = fread( &bufy , 1 , 1, sim_disk_fd );
        cout << bufy;
    }
    cout << "" << endl;
}
}
```

פונקציה decToBinary - מתי פונקציה זו שימושית? כאשר רוצים לשמור את מספרי הבלוקים של ה-
singleInDirect לדיסק. יש להמיר את מספר הבלוק שמור במשתנה n לצורתו הבינארית כ-char שיישמר בתו
.C

```
#include <iostream>

// Function to convert decimal to binary char
char decToBinary(int n) {
    return static_cast<char>(n);
}

// Main function
int main() {
    int decimal = 65; // Test with decimal number 65, which is ASCII value for 'A'

    // Use the conversion function
    char binary = decToBinary(decimal);

    // Print the result
    std::cout << "The char representation of decimal " << decimal
        << " is: " << binary << std::endl;

    return 0;
}
```

זהו ?

הגשה כרגיל

יש להגיש שני קבצים. קובץ stub_code.cpp ו README שניהם לשים בקובץ zip אחד ולהגיש.

בהצלחה!